

M. Velechovská
„Využití techniky „360° zpětné vazby“ k evaluaci kompetencí učitelů.“
(posudek vedoucího práce)

M. Velechovská se pustila do záslužné práce. Posudek začnu takto: Některé kompetence učitelů je velmi obtížné hodnotit. Zejména, ty které se týkají jejich osobnosti a jejich „sociálního“ chování v edukačních situacích (naopak – hodnotit některé znalostní či obecněji odborné/předmětové kompetence je nesporně snadnější ...). M. Velechovská přišla s myšlenkou zkusit aplikaci zpětnovazební techniky zvané „Metoda 360° zpětné vazby“, která se používá pro hodnocení jednotlivců např. ve firemním světě. Metoda je postavena na několika vrstvách hodnotících zpětných vazeb: na hodnocení od nadřízeného, kolegů, podřízených, příp. i externích hodnotitelů. Nutnou součástí je ale – samozřejmě – i sebehodnocení.

Metoda tedy čelí „zaužívaným“ standardům, kdy jest učitel hodnocen jen ředitelem nebo inspektorem nebo kdy se hodnotí jen o sám.

M. Velechovská (ač byla od této práce zrazována odborníky na podobné téma) přesto metodu ve školním prostředí vyzkoušela, a to jako instrument hodnocení kompetencí učitelů. Musela se tedy zhostit úkolu „meta-metodologického“, totiž zkoumala (poznávala...) funkčnost nástroje poznávání.

Její závěry (souhrn na s. 66 práce) jsou zajímavé. Na jedné straně ověřila, že metoda přináší řadu podstatných informací o učiteli a jeho práci. Na druhou stranu uvádí, že metoda není pro školu vhodná. Jako souhrnný argument předkládá tento: „...učitelé sami metodu nepovažují za použitelnou a mají k ní negativní postoj ...“.

Rozumím tomuto závěru, ale možná tím spíš bych byl opatrnější ve formulaci o „nevhodnosti“ metody – možná čím více „leká“, tím spíše by mohla být užitečná.

Vedlejším (na to zvláště upozorňuji – vedlejším!!) produktem diplomové práce pro mne je i zpráva o úzkostech pedagogů z toho, že je bude někdo hodnotit (konkrétní argumenty pro odmítání metody, které jsem měl možnost číst v průběhu zpracovávání textu, o nich jasně vypovídají).

Práce M. Velechovské vznikala místy složitě (obtíže při hledání ochotné školy; malý vzorek), ale má konkrétní výsledky. V závěru pak autorka vyslovuje užitečná doporučení k tomu, jak metodu adaptovat, aby se její využitelnost ve školských podmínkách zlepšila. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku „výborně“.

